

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kiærminder til Kong Frederik den Sjettes Krands

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 72. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_653-txt-shoot-idm2465.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad nu *Folke-Sangen* angaaer, da forstaaer jeg derved ikke Noget, der blot staaer paa Papiret, men virkelig Sang i Folkemunde og i Folkets Aand, og jeg maa derfor indrømme, at Dens fornyede Liv er endnu saa spædt, at det af alle kortsynede og tunghøre Folk lader sig betvivle, og af fornemme Folk ustraffet foragte; men at dog Folkesangen virkelig gienfødtes under *Frederik den Sjette*, 73giefnødtes med Frydesangen, der for *halvtredsindstyve* Aar siden gienlød over hele Riget ved *Frederiks* og *Maries* Bryllup, det kan i det mindste jeg ikke lade mig aftrætte, som i min Barndom hørde Malkepiger synge "Nys fyldte skøn Sired sit attende Aar," og havde jeg end aldrig siden mærket saadanne Livstegn, maatte jeg dog erklære det for umueligt, at noget Folkeligt, som fødtes under *Frederik den Sjette*, kunde uddøe under ham. Vist nok tør jeg ikke berømme hans Skjalde for at have gjort nær Alt hvad de kunde og burde til at understøtte den gamle Folkesang, der fra *Kæmpevisernes* Dage aldrig ganske uddøde, og at opfostre den Ny, men de satte dog Alle en Ære i at rime hvad Folket vilde synge, saa hvad enten den lille Fugl, der synger som det klinger godt i alle Danske Øren og gienlyder i alle Danske Hjerter, herefter skal døe eller leve, tør jeg dog sige, at saalænge der er Een tilbage af Kong *Fredriks Skjalde*, saalænge lever den, var det endog kun i Skjaldens eget Bryst og for hans Øre. Vist nok vil der anderledes folkelig Virksomhed end hidtil fra Skjaldenes Side, varm Deeltagelse hos deres Venner og Kyndinger, og derhos Lykke til, om Folkesangen skal tilbagevinde sit kraftige og frydelige Liv iblandt os, som den unægtelig fattes; men der er dog ingen Grund til at lade Haabet fare, og det voxer hos mig, hvergang en *Kæmpevise* eller andre Sange, som ogsaa *Bønder* kunde og vilde istemme, toner i vort Samfund. Ja, mine Herrer! har Varsler endnu 74det mindste at betyde, da maa vort lille *Danske Samfund* blive en Rede for den lille Fugl, hvor den fjedres i Mag til at overflyve Skoven, thi Samfundet udsprang jo egentlig af Hr. *Tønnes* gamle og *Holger Danskes* ny Vise, saa kan det trives, har Folkesangen aabenbar baade Liv og Lykke med sig.